



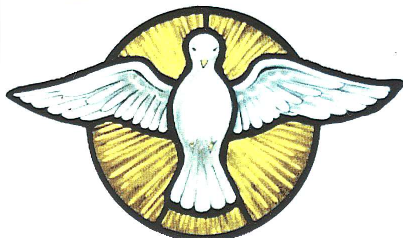
Nasza Matka



Nr 6 (140) CZERWIEC 2018 (rok 13)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmiłowicach

Bierzmowani - parafia MB Częstochowskiej Śmiłowice - 17 maja 2018 r.



Sakrament bierzmowania przyjęli w tym roku nasi parafianie:

- *Garus Natalia /Róża/ świadek Kornelia Garus*
- *Grzesiczek Marta /Kinga/ świadek Agnieszka Przybyła*
- *Jeleń Agnieszka /Magdalena/ świadek Ewa Pasiak*
- *Jeleń Julia /Katarzyna/ świadek Elżbieta Jeleń*
- *Kuś Mateusz /Mikołaj/ świadek Mirosław Kuś*
- *Mrozek Szymon /Filip/ świadek Arkadiusz Kiwic*
- *Skwarek Aleksandra /Cecylia/ świadek Wiktoria Maturlak*
- *Tabacki Mateusz /Krzysztof/ świadek Tomasz Szczygieł*
- *Tracka Anna /Agnieszka/ świadek Maria Tracka*

SŁOWO BOŻE

(Mt 5, 17 - 20)

Nie sądźcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. Zaprawdę. bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przemina, ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie, aż się wszystko spełni. Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań, choćby najmniejszych, i uczyłby tak ludzi, ten będzie najmniejszy w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim. Bo powiadam wam: Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego.

Święci znani i nieznani

19 czerwca

Święci męczennicy Gerwazy i Protazy

<http://brewiarz.pl/>



Imię Gerwazy w języku greckim etymologicznie znaczy tyle, co "ten, który dożył sędziwego wieku", czyli "czcigodny". Greckie imię Protazy tłumaczy się jako "pierwszy", czyli "znakomity". Według Passio z V w. (bardzo późnej, zatem prawdopodobnie mocno legendarnej) Gerwazy i Protazy byli bliźniakami żyjącymi za czasów cesarza Nerona, w I wieku (albo za Dioklecjana, zatem w III wieku). Ich rodzicami mieli być św. Witalis i św. Waleria. Po śmierci rodziców bracia rozdali swą majątność i prowadzili życie modlitwy i umartwienia. Kiedy wybuchło prześladowanie chrześcijan, zostali oskarżeni przed namiestnikiem rzymskim, Anastazjuszem. Ponieważ odmówili złożenia bóstwom ofiary z kadzidła, zostali skazani na śmierć - Gerwazy przez ubiczowanie łożnianymi prętami, a Protazy przez ścięcie mieczem. Zostali pochowani w Mediolanie.

W roku 356 ich ciała odnalazł św. Ambroży (któremu święci bracia mieli się objawić) w czasie prac na terenie podziemi kościoła świętych Nabora i Feliksa.

W uroczystej procesji przeniósł je do tego kościoła. Kiedy zaś po śmierci św. Ambrożego ku jego czci wystawiono bazylikę w Mediolanie, w osobnej krypcie we wspaniałym sarkofagu umieszczono ciała Gerwazego i Protazego wraz z relikwiami św. Ambrożego. Odtąd rozpowszechnił się na Zachodzie zwyczaj, że uroczyste przeniesienie relikwii świętych z grobu ziemnego do kościoła (dla kultu) uważano za formalną kanonizację. Tak było do wieku XII, kiedy Stolica Apostolska zarezerwowała sobie kanonizację świętych. Dekret Urbana VIII z roku 1634 wprowadził do dziś obowiązujący kanoniczny proces beatyfikacyjny i kanonizacyjny.

Gerwazy i Protazy są pierwszymi patronami Mediolanu i Breisachu (w Niemczech) i drugimi patronami diecezji Lugano z rytem ambrożyjskim. Są również patronami dzieci i pracujących przy sianokosach oraz orędownikami dobrych zbiorów siana, przeciw kradzieży i krwawieniu. Wymieniani są w Litanii do Wszystkich Świętych.

Bierzmowanie - po co nam dary Ducha Świętego?

<https://www.deon.pl>

Sakramenty bierzmowania, chrztu i Eucharystii nazywane są sakramentami inicjacji, albo wtajemniczenia chrześcijańskiego. W nazwie tej chodzi o podkreślenie, że za ich pośrednictwem dokonuje się niepowtarzalne i jedyne w swoim rodzaju przejście człowieka do nowego i definitywnego życia z Bogiem.

Z wejściem tym łączy się konieczność dokonania wyboru dotyczącego ostatecznego przeznaczenia człowieka. Wraz z wyborem Boga i zapoczątkowanego przez Syna Bożego - Jezusa Chrystusa - królestwa Bożego człowiek zostaje włączony do Kościoła - Ciała Chrystusa. W ten sposób wraca w nową jakość swojego życia, otrzymując przy tym żywotną siłę, której źródłem i dawcą jest Chrystus. Trzeba również zaznaczyć, że wydarzenia te w żadnym wypadku nie przeszkadzają w realizacji własnego życia. Pomagają natomiast w osiągnięciu pełni człowieczeństwa ofiarowanego przez Boga.

Nazywając bierzmowanie sakramentem dojrzałości Kościół pragnie zaznaczyć, że przyjmujący go chrześcijanin zostaje umocniony Bożą mocą w swym pragnieniu czynienia w świecie dobra. Chrześcijanie wierzą w otrzymanie w tym sakramencie szczególnej mocy Ducha Świętego, który zachęca i uzdalnia do świadczenia o Chrystusie w Kościele i w życiu publicznym. Znaczenie tego sakramentu można przyrównać do wydarzeń związanych z zesłaniem Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy. Już przed tym wydarzeniem uczniowie Jezusa byli zaczątkiem Kościoła, wspólnotą wierzącą w zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa. Dopiero jednak wydarzenie zesłania na nich Ducha Świętego spowodowało, że wspólnota ta stała się dla świata widzialnym znakiem udzielonego światu daru zbawienia (Dz 2, 1 - 47). W następstwie czego Apostołowie napelnieni Jego mocą odważnie zaczęli głosić ówczesnemu światu dobrą nowinę o zbawieniu.

Podobnie rzecz ma się w życiu poszczególnego chrześcijanina. Otrzymane na chrzcie nowe życie swą pełną moc osiąga

w bierzmowaniu ("bierzmowanie" znaczy "umocnienie"). Sakrament ten staje się dla chrześcijanina znakiem, że Duch Święty, którego Jezus przyobiegał swym uczniom (J 16, 7 - 13), pragnie go ogarnąć i poruszyć. Niekiedy też określamy bierzmowanie mianem "pieczęci". Pieczętujemy i doskonalimy to, co zapoczątkowane zostało na chrzcie: wspólnotę z Chrystusem i Jego Kościołem i zaangażowanie w służbę dla dobra ludzi w duchu Jezusa.

O ile w sakramencie chrztu Duch Święty przychodzi do człowieka jako Boże życie, to w sakramencie bierzmowania zstępuje jako Energia Boża. Energia ta udziela mu darów niezbędnych do tego, by mieć w sobie dość sił do zmagania się ze złem oraz prowadzenia życia godnego człowieka wierzącego w kochającego go Boga. W Kościele przyjął się zwyczaj udzielania tego sakramentu młodym wierzącym dla podkreślenia, iż Chrystus obecny w życiu człowieka przychodzi mu ze szczególną pomocą w przełomowych momentach jego życia. Bez wątplenia takim momentem jest wchodzenie w dorosłość. Udzielaną pomocą są dary Ducha Świętego dla umocnienia jego wiary i trwania w jedności z Chrystusem i Jego Kościołem.

Udzielanie sakramentu bierzmowania poprzedza wyznanie wiary podobnie jak to miało miejsce przed chrztem. W przypadku gdy chrzczone było małe dziecko, wyznanie wiary przed przyjęciem sakramentu bierzmowania jest jego osobistym aktem, którym sankcjonuje wiarę wyznaną w jego imieniu przez rodziców i rodziców chrzestnych. To, co sprawia bierzmowanie, widoczne jest w znakach czynionych przez biskupa (czy kapłana) przy jego udzielaniu. Najpierw wyciąga on ręce nad wszystkimi kandydatami do bierzmowania i wypowiada słowa modlitwy proszącej o przyjscie Ducha Świętego. Po czym kładzie na każdym z kandydatów z osobna dłoń - gest błogosławieństwa, łączności i przyjęcia do służby - i zwraca się do każdego z nich po imieniu: "N., przyjmij znamię daru Ducha Świętego".

>>>

Strona Żywego Różańca

Papieskie intencje modlitewne na Czerwiec 2018

Intencja powszechna:

Aby sieci społecznościowe sprzyjały solidarności i poszanowaniu drugiego w jego odmienności.

Równocześnie namaszcza jego czoło krzyżem kreśląc na nim znak krzyża. Duch Jezusa Chrystusa - "Pomazańca" - daje bierzmowanemu odwagę i pobudza go do czynienia w życiu tego, co czynił w swoim życiu Jezus Chrystus: całkowicie żyć dla Boga i z Jego polecenia istnieć dla innych. O tej tajemnicy chrześcijańskiego życia tak pisał święty Paweł w Liście do Rzymian: "Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy" (Rz 8, 9-10)

Sakrament bierzmowania sprawia, że chrześcijanin pełniej uczestniczy w zbawczym posłannictwie Jezusa Chrystusa dzięki otrzymanej szczególnej łasce Ducha Świętego. Dostępuje też pełniejszego niż to miało miejsc w sakramencie chrztu udziału w kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Jezusa Chrystusa. Zostaje też powołany do składania świadectwa wiary w Jezusa Chrystusa oraz do podejmowania odpowiedzialnych zadań Kościoła i świecie. Dary, a wraz z nimi i zadania otrzymane w sakramencie bierzmowania chrześcijanin otrzymuje nie tylko dla własnego dobra, ale też dla dobra innych po to, by inni ludzie w nich mogli doświadczać miłości samego Boga, który jest źródłem wszelkiego dobra.

Przyjmujący sakrament bierzmowania chrześcijanin musi być też świadomy i tego, że ukazujące powołanie chrześcijanina słowa Jezusa skierowane do uczniów: "Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na



świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi (Mt 5, 14-16) nie będą dla wszystkich oczywiste, a u wielu będą wywołać sprzeciw.

Sakrament bierzmowania chrześcijanin otrzymuje nie tylko dla siebie, lecz także dla dobra innych. Otrzymany Dar Ducha Świętego za pośrednictwem bierzmowa-

nych winien przemieniać ludzi: powinien ich nawiedzać, aby mogli doświadczyć bliskości obdarowującego go miłością i nadzieją Boga. Przekonanie to domaga się od chrześcijanina włączania swoich uzdolnień i umiejętności w służbę dobra wspólnoty, np. włączając się w przygotowanie Mszy Świętej, w rozwiązywaniu problemów społecznych swojego otoczenia, przez troskę o osoby starsze, samotne czy potrzebujące pomocy. Takich możliwości dostarcza też pracy z młodzieżą, czy też włączanie się w życie i działalność społeczności parafialnej. Bierzmowany nie powinien stawiać pytania: "Co za to otrzymam?", lecz "Komu jestem potrzebny?" "W jakich obszarach życia społecznego mogę przydać się moje zdolności?" Czy znajduję w sobie dość sił do zmagania się ze złem oraz prowadzenia życia godnego człowieka wierzącego w kochającego go Boga? Czy czuję się związany z Jezusem Chrystusem i Jego Kościołem? Które z wydarzeń ostatnich miesięcy i tygodni mojego życia świadczą o prawdziwości moich wysiłków potwierdzających te wiary? Czy o nich dzisiaj pamiętam? Dlaczego chrześcijanin nie może odrzucać ani zatrzymywać tylko dla siebie otrzymanego w sakramentach chrztu i bierzmowania daru życia z Bogiem?

INTERCJE MSZALNE

Czerwiec 2018

Piątek 18 ⁰⁰	1 czerwca W int. młodzieży, która przyjęła sakrament bierzmowania	Niedziela XI zwykła 8 ⁰⁰	17 czerwca R. Czaja
Sobota 18 ⁰⁰	2 czerwca R. Wróblewska	10 ⁰⁰	chrzest Janeczek
Niedziela IX zwykła 8 ⁰⁰	3 czerwca Za + Jacka Dębskiego	Poniedziałek 8 ⁰⁰	18 czerwca
10 ⁰⁰	chrzest Nowak	Wtorek 8 ⁰⁰	19 czerwca
14 ³⁰	R. Połoniec	Środa 8 ⁰⁰	20 czerwca
Poniedziałek 8 ⁰⁰	4 czerwca	Czwartek 18 ⁰⁰	21 czerwca
Wtorek 8 ⁰⁰	5 czerwca W int. Władysława Juroszka z ok 88 ur. o bł. Boże i głęboką wiarę	Piątek 18 ⁰⁰	22 czerwca
Środa 8 ⁰⁰	6 czerwca W int. Anieli Juroszek o bł. Boże	Sobota 16 ⁰⁰	23 czerwca W int. Strażaków i ich rodzin
Czwartek 18 ⁰⁰	7 czerwca	18 ⁰⁰	R. Mrozek
Piątek 18 ⁰⁰	8 czerwca	Niedziela XII zwykła 8 ⁰⁰	24 czerwca R. Botor
Sobota 18 ⁰⁰	9 czerwca R. Gierlotka	10 ⁰⁰	R. Nowak
Niedziela X zwykła 8 ⁰⁰	10 czerwca	14 ³⁰	R. Kędzia /chrzest po Mszy Św./
10 ⁰⁰	chrzest Natalia Górską	Poniedziałek 8 ⁰⁰	25 czerwca
14 ³⁰	R. Kędzia	Wtorek 8 ⁰⁰	26 czerwca
Poniedziałek 8 ⁰⁰	11 czerwca	Środa 8 ⁰⁰	27 czerwca
Wtorek 8 ⁰⁰	12 czerwca	Czwartek 18 ⁰⁰	28 czerwca
Środa 8 ⁰⁰	13 czerwca Fatimska	Piątek 18 ⁰⁰	29 czerwca
Czwartek 18 ⁰⁰	14 czerwca	Sobota 18 ⁰⁰	30 czerwca
Piątek 18 ⁰⁰	15 czerwca		
Sobota 18 ⁰⁰	16 czerwca R. Mikieta		

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Czerwiec 2018 - Wrzesień 2018

9 czerwiec 2018	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
23 czerwiec 2018	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
7 lipiec 2018	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
21 lipiec 2018	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Bubała Celina
4 sierpień 2018	Jarosław Pisarski
	Rozmus Sabina
	Kędzia Irena
18 sierpień 2018	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
1 wrzesień 2018	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
15 wrzesień 2018	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
29 wrzesień 2018	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Pieczarki z grilla

Składniki:

- 7 pieczarek portobello
- 100 g sera z niebieską pleśnią
- 50 g tartej mozzarelli
- pół cebuli
- 1 łyżka poszatkowanej natki pietruszki
- pieprz
- olej rzepakowy

Sposób przygotowania:

Z pieczarek odcinamy nóżki. Na patelnię wlewamy odrobinę oleju, wrzucamy pokrojone w drobną kostkę nóżki pieczarek i pokrojoną w drobną kostkę cebulę, smażymy do zrumienienia. Po ostudzeniu dodajemy do tego małe kawałki sera pleśniowego, mozzarellę,

świeżo zmielony pieprz i natkę. Na rozgrzany grill kładziemy pieczarki od strony blaszek, grillujemy 10 minut. Po tym czasie odwracamy grzyby, napełniamy je farszem i grillujemy kolejne 10 minut.

gmb



Kącik humoru

Warszawiak, Ślązak i Kaszub pojechali na wczasy do Egiptu. Gdy płynęli łódką, wyłowili z wody gliniany dzban z dziwną pieczęcią. Po chwili złamali tę pieczęć i z dzbana wyleciał Dżinn.

- Uwolniliście mnie, spełnię wasze trzy życzenia. Po jednym na każdego.

Kaszub:

- Ja tak kocham Kaszuby... Niech zawsze woda w jeziorach będzie czysta, ryb będzie pod dostatkiem, a turyści niech będą porządni i bogaci.

Dżinn:

- Nudnawe życzenie, ale jak chcesz. Zrobione.

Warszawiak:

- Wybuduj dookoła Warszawy ogromny mur, żeby odgradzić moje miasto od reszty tego zacofanego kraju i żeby żadni wsiowi mi tu nie przyjeżdżali.

Dżinn:

- OK. Zrobione. Teraz ty - Dżinn zwraca się do Ślązaka.

Ślązak:

- Powiedz mi coś więcej o tym murze wokół Warszawy.

- No, otacza całe miasto, jest betonowy, wysoki na kilometr i szeroki na trzy kilometry u podstawy. Mysz się nie prześlizgnie.

Ślązak:

- Dobra. Nalej wody do pełna.

Francuz dzwoni do swojego przyjaciela w Moskwie:

- Cześć Iwan, słyszałem, że u was strasznie zimno, -50 stopni!

- Nie... tak zimno nie jest... najwyżej -20...

- Niemożliwe Iwan, w CNN pokazywali, że jest u was -50 stopni poniżej zera!

- Pierre... mówię ci, jest najwyżej -20 a nie -50!

- Przecież sam widziałem w CNN Iwan, reporter stał na Placu Czerwonym i pokazywał termometr, sam widziałem, -50 stopni!

- Aaaaaa... No chyba że na zewnątrz.

Jest Francuz, Niemiec i Szkot, którzy siedzą w barze i piją wino.

Nagle każdemu z nich wpadła do wina mucha.

Francuz jak to Francuz powiedział, że nie pije dalej.

Niemiec wyjął muchę i pije dalej.

Szkot wyjmując muchę i mówi do niej: oddaj to co wypijaś.

W wagoniku kolejką na Kasprowy turysta konwersuje z góralami:

- Baco, a co by było, gdyby ta lina się urwała?

- A to by było.... trzeci raz w tym tygodniu..

Papież Franciszek: "Eucharystia sakramentem pamięci" (18 czerwca 2017) - fragmenty

W uroczystość Bożego Ciała kilkakrotnie powraca temat pamięci: „Pamiętaj na wszystkie drogi, którymi Cię prowadził twój Pan Bóg [...]. Nie zapominaj twego Pana [...] On żywił cię na pustyni manną” (Pwt 8,2.14.16) - powiedział Mojżesz do ludu. „Czyńcie to na moją pamiątkę” (1 Kor 11, 24) - powie do nas Jezus. Pamiętaj na Jezusa Chrystusa – powie Paweł do swego ucznia. „Chleb żywy, który zstąpił z nieba” (J 6,51) jest sakramentem pamięci, który przypomina nam, w sposób realny i namacalny historię miłości Boga wobec nas.[...]

Pamiętaj na Jezusa Chrystusa. Pamiętaj. Pamięć jest ważna, ponieważ pozwala nam trwać w miłości, by powrócić do serca, to znaczy nieść w sercu, by nie zapominać o tym, kto nas kocha i do kogo miłowania jesteśmy wezwani. Jednakże ta wyjątkowa zdolność, jaką obdarzył nas Pan uległa dziś raczej osłabieniu. W pogoni, w której jesteśmy zanurzeni, wielu ludzi i wiele faktów zdaje się przepływać obok nas. Szybko przerzucamy strony, będąc chciwymi nowości, ale ubogimi we wspomnienia. Zatem jeśli palimy wspomnienia i żyjemy chwilą, to grozi nam pozostawanie na tym co powierzchowne, w przepływie rzeczy jakie się wydarzają, nie wchodząc w kwestie głębsze, bez tego przesłania, które nam przypomina kim jesteśmy i dokąd zmierzamy. Wówczas życie zewnętrzne staje się fragmentaryczne, natomiast to wewnętrzne - pasywne.

Ale dzisiejsza uroczystość przypomina nam, że Pan wychodzi nam na spotkanie we fragmentacji życia z kruchością miłującej, jaką jest Eucharystia. W chlebie życia Pan przychodzi nas nawiedzić, stając się pokornym pokarmem, który z miłością uzdrowia naszą pamięć, chorą na szalony pośpiech. Ponieważ Eucharystia jest pamiątką miłości Boga. W niej „odnawiamy pamięć Jego męki” (Uroczystość Ciała i Krwi Chrystusa, antyfony do Magnificat drugich niesporów), miłości Boga do nas, która jest naszą siłą, wsparciem naszego pielgrzymowania. Właśnie dlatego tak wiele dobra czyni nam pamiątka eucharystyczna: nie jest to pamiątka abstrakcyjna, zimna i teoretyczna, ale pamiątka żywa i pocieszająca miłości Boga, pamięć anamnesticzna i mimetyczna.

W Eucharystii jest cały smak słów i gestów Jezusa, zapach Jego Paschy, odurzająca woń Jego Ducha. Gdy ją przyjmujemy, to w nasze serce wpisuje się pewność, że jesteśmy miłowani przez Niego. A mówiąc to myślę szczególnie o was, chłopcy i dziewczęta, którzy niedawno otrzymaliście Pierwszą Komunię Świętą i licznie jesteście tu obecni.

W ten sposób Eucharystia tworzy w nas pamięć wdzięczną, ponieważ uznajemy siebie za umiłowane dzieci, karmione przez Ojca. Pamięć wolną, bo miłość Jezusa, Jego przebaczenie, goi rany przeszłości i uspokaja wspomnianie krzywd doznanych i wyrządzonych innym. Pamięć cierpliwa, bo w przeciwnościach wiemy, że Duch Jezusa trwa w nas. Eucharystia dodaje nam otuchy: nawet w najtrudniejszej drodze nie jesteśmy sami, Pan o nas nie zapomina i za każdym razem, gdy idiemy do Niego pokrzepia nas z miłością.

Eucharystia przypomina nam również, że nie jesteśmy jednostkami, ale ciałem. Tak, jak lud na pustyni zbierał mannę, która spadła z nieba i dzielił się nią w rodzinach (por. Wj 16), tak też Jezus, Chleb z Nieba, zwołuje nas, abysmy przyjmowali Go wspólnie i dzieliłi się Nim między sobą. Eucharystia nie jest sakramentem „dla mnie”, jest sakramentem ludu, którzy tworzą jedno ciało - Święty wierny Lud Boży. Przypomniał nam o tym święty Paweł: „Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno ciało. Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba” (1 Kor 10,17). Eucharystia jest sakramentem jedności. Ten, kto ją przyjmuje nie może nie być budowniczym jedności, ponieważ rodzi się w nim, w jego „duchowym DNA” konstrukcja jedności. Niech ten chleb jedności uleczy nas od ambicji dominowania nad innymi, żądzy gromadzenia dla siebie, od wzniesienia niezgody i szerzenia krytyki; niech wzbudzi radość miłości bez rywalizacji, zazdrości i oszczerczych plotek.

A teraz, przeżywając Eucharystię uwielbiajmy i dziękujmy Panu za ten najwspanialszy dar: żywą pamięć Jego miłości, która tworzy z nas jedno ciało i prowadzi nas do jedności.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)